സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

മാരുതി സുസുക്കി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ്

(മാരുതി ഉദ്യോഗ് ലിമിറ്റഡ് എന്ന് നേരത്തെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്)

v.

ഡൽഹി ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ

(2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 11923)

2020 ഫെബ്രുവരി 7

[ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ, ജസ്റ്റിസ് നവീൻ സിൻഹ]

ആദായനികുതി നിയമം, 1961 - വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ പരിമിത വ്യവസ്ഥ - ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവ് - അപ്പീൽവാദിയായ - നികുതിദായകൻ 1944-ലെ നിയമം പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്ന ഓട്ടോമൊബൈലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നു - വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും ഇത് ഏറ്റെടുക്കുകയും അവയ്ക്ക് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിന്റെ ആനുകൂല്യവും നേടിയിരുന്നു - 1999-2000-ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, 69,93,00,428/- രൂപ ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റായി അവശേഷിച്ചു - വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം നികുതിദായകൻ കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുകയും വിൽപ്പന നികുതി വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന അക്കൗണ്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 3,08,88,171/- രൂപ കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു - നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസർ കിഴിവുകളുടെ രണ്ട് അവകാശവാദങ്ങളും നിഷേധിച്ചു - ആദായനികുതി കമ്മീഷണറും ഐ.ടി.എ.ടി.-യും ഇത് ശരിവച്ചു - മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുമതി നിഷേധിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഹൈക്കോടതി റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായി ഉത്തരം നൽകി - വിധി: വകുപ്പ് 43 ബി(എ) പ്രകാരം, "നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഏതൊരു തുകയ്ക്കും" കിഴിവ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു - 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി നേടിയ എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി ക്രെഡിറ്റ് നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയല്ല - നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഒരു തുക അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പദ്ധതി - വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന്

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

ഈടാക്കാവുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റിൽ നിന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ തന്നെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് – എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിലെ ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ്, അപ്പീൽവാദി യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തുകയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല – നികുതിദായകൻ നികുതി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വില നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക്/നിവേശങ്ങൾക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥൻ നികുതിദായകനാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല – എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ബാധ്യത നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് വാങ്ങുന്നയാളിലേക്ക് മാറിയത് എക്സൈസ് തീരുവയുടെ സംഭവം മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ അതിന്റെ ബാധ്യതയല്ല – എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവുകൾക്ക് യോഗ്യമല്ല – ഒരു തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായിട്ടും പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് അടുത്ത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം വകുപ്പ് 43 ബി-യുടെ പരിമിത കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു – ഈ കേസിൽ, തുടർന്നുള്ള വർഷം, അതായത് 01.04.1999 മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന വർഷം, പൂർത്തിയായ സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത വഹിക്കുന്നു. കൂടാതെ, നികുതിദായകൻ കൂടുതൽ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്ന തീയതിയായ 31.03.1999-ലെ ഉപയോഗശൂന്യമായ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിനെക്കുറിച്ചാണ് കോടതിക്ക് ആശങ്കയുള്ളത് – അപ്പീൽവാദിക്ക് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പരിമിത വ്യവസ്ഥയുടെ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കേസല്ല ഇത് – നികുതിദായകനെതിരായും റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായും ഹൈക്കോടതി രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായി ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം, 1944 – സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങൾ, 1944 – ചട്ടങ്ങൾ 57 എ – 57 എഫ്.

സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം, 1944 – എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള നിയമപരമായ ബാധ്യത – അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിദായകൻ 1944-ലെ നിയമപ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ ചുമത്തേണ്ട ഓട്ടോമൊബൈലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നു – വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എക്സൈസ് ചെയ്യാവുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും ഇത് ഏറ്റെടുക്കുന്നു – വിധി: എക്സൈസ് തീരുവ 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം പ്രകാരം ചുമത്തുകയും 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു – 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ പരാമർശിച്ച്, നികുതിദായകൻ ചട്ടം 2(3)-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള

2020-2-658-675

നികുതിദായകനാണ് - അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ നിർമ്മാണം 1944-ലെ ചട്ടങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന ഇനങ്ങളാണ് - 1944-ലെ നിയമത്തിലെയും 1944-ലെ ചട്ടങ്ങളിലെയും പദ്ധതി പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമല്ല - അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവിനാണ് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ നിയമപരമായ ബാധ്യതയുള്ളത് - അപ്പീൽവാദി അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ വാങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളെയും നിവേശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച്, 1944-ലെ നിയമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നികുതിദായകനല്ല - സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങൾ, 1944 - ചട്ടം 2(3).

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1 ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് കീഴിലുള്ള കിഴിവ് അനുവദിക്കണമെന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു: (എ) "നികുതി, തീരുവ, സെസ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ്, അങ്ങനെ ഏത് പേരിലായാലും" എക്സൈസ് തീരുവയുടെ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് ഉണ്ടായിരിക്കണം; (ബി) അത്തരം പേയ്മെന്റ് "നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന് കീഴിലായിരിക്കണം"; (സി) അത്തരം തുകയുടെ പേയ്മെന്റ് നികുതിദായകൻ നടത്തിയിരിക്കണം; (ഡി) നികുതിദായകൻ പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതി പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, നികുതിദായകൻ "തുക യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച" മുൻ വർഷത്തെ ആദായനികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ കിഴിവ് അനുവദിക്കും; (ഇ) "നൽകേണ്ട അത്തരം ഏതെങ്കിലും തുക" എന്ന പ്രയോഗം, പ്രസക്തമായ നിയമപ്രകാരം ആ വർഷത്തിനുള്ളിൽ അത്തരം തുക അടയ്ക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, മുൻ വർഷത്തിൽ നികുതിദായകൻ ബാധ്യത വരുത്തിയ ഒരു തുകയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 11][667 എഫ്-എച്ച്; 668-എ-ബി]

1.2 "നികുതി, തീരുവ, സെസ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് വഴി നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട ഏതൊരു തുകയും..." എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി(എ)-യിലെ നിർണായക വാക്കുകൾ. എക്സൈസ് തീരുവ 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം പ്രകാരം ചുമത്തുകയും 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ പരാമർശിച്ച്, നികുതിദായകൻ ചട്ടം 2(3)-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള നികുതിദായകനാണ്. എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണവും ഉൽപ്പാദനവുമാണ് നികുതി നൽകേണ്ട സംഗതി, കൂടാതെ അത്തരം വസ്തുക്കൾ ഫാക്ടറിയിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്ത തീയതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

തീരുവ അടയ്ക്കൽ. അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിച്ച അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ നിർമ്മാണം 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ എക്സൈസ് ഈടാക്കേണ്ട ഇനങ്ങളാണ്. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്നതാണ്. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ വിതരണക്കാരൻ അത്തരം വസ്തുക്കൾക്ക് അടച്ച എക്സൈസ് തീരുവ തന്റെ വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും. വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും വാങ്ങുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എക്സൈസ് തീരുവ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേക അക്കൗണ്ട് സൂക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദി അടച്ച അത്തരം എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റ്, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളുടെ ചട്ടം 57 എ മുതൽ 57 എഫ് വരെ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് നൽകണം. എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം അനുസരിച്ച് അത് നേടിയ എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റ് ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച വാഹനങ്ങളുടെ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് പൂർണ്ണമായും അവകാശമുണ്ട്. സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന്റെയും സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളുടെയും പദ്ധതി പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിട്ടില്ല. അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവിനാണ് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ നിയമപരമായ ബാധ്യതയുള്ളത്. അപ്പീൽവാദി അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും വാങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളെയും നിവേശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച്, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നികുതിദായകനല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 13-15][668-ഡി-എച്ച്; 669-എ-സി]

1.3 ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി(എ) പ്രകാരം , "നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഏതൊരു തുകയ്ക്കും" കിഴിവ് അനുവദനീയമാണ്. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി നേടിയ എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി ക്രെഡിറ്റ് നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയല്ല. നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഒരു തുക അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പദ്ധതി. കൂടാതെ, നികുതിദായകൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ തുക അടച്ചാൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവുകൾ അനുവദിക്കൂ. ഈ കേസിൽ, വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാവുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന്

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

കീഴിലുള്ള എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റിൽ നിന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ തന്നെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിലെ ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ്, അപ്പീൽവാദി യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തുകയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. നികുതിദായകൻ നികുതി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വില നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക്/നിവേശങ്ങൾക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥൻ നികുതിദായകനാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ബാധ്യത നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് വാങ്ങുന്നയാളിലേക്ക് മാറിയത് എക്സൈസ് തീരുവയുടെ സംഭവം മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ അതിന്റെ ബാധ്യതയല്ല. എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവുകൾക്ക് യോഗ്യമല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 16–18][669–ബി–എഫ്]

1.4 ഒന്നാം നമ്പർ ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ചയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി റവന്യൂ വകുപ്പിന് അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചോദ്യത്തിന് ശരിയായി ഉത്തരം നൽകി. അപ്പീൽവാദി അടച്ച വിൽപ്പന നികുതി 'സെയിൽസ് ടാക്സ് റിക്കവബിൾ അക്കൗണ്ട്' എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ഡെബിറ്റ് ചെയ്തു. പൂർത്തിയാക്കിയ സാധനങ്ങളുടെ അതായത് വാഹനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിലെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് നികുതിദായകന് വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. മുകളിലുള്ള ചോദ്യത്തിന് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരം നൽകിയതിൽ ഒരു പോരായ്മയും കാണുന്നില്ല. തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ തന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാധകമായ തീയതിയിലോ അതിനു മുമ്പോ അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സെക്ഷനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ബാധകമല്ലെന്ന് വകുപ്പ് 43 ബി–യിലെ പരിമിത വ്യവസ്ഥ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. "അത്തരം തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച്" എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി–യിലെ വ്യവസ്ഥയിലെ നിർണായക വാക്കുകൾ. ഒരു തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായിട്ടും പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് അടുത്ത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം ഈ പരിമിത വ്യവസ്ഥ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ, വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് അത്തരം എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിനെതിരെ ക്രമീകരിക്കാമായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വർഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ക്രമീകരിക്കാൻ ഒരു ബാധ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ കേസിൽ, തുടർന്നുള്ള വർഷം,

2020-2-658-675

അതായത് 01.04.1999 മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന വർഷം, പൂർത്തിയായ സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത വഹിക്കുന്നു. കൂടാതെ, നികുതിദായകൻ കൂടുതൽ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്ന തീയതിയായ 31.03.1999-ലെ ഉപയോഗശൂന്യമായ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിനെക്കുറിച്ചാണ് കോടതിക്ക് ആശങ്കയുള്ളത്. അതിനാൽ, ഇത് അപ്പീൽവാദിക്ക് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പരിമിത വ്യവസ്ഥയുടെ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കേസല്ല. നികുതിദായകനെതിരായും റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായും ഹൈക്കോടതി രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായി ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡികകൾ 32, 34, 35 എന്നിവ][674-ഇ-എഫ്; 675-എ-ഇ]

> *ഐഷർ മോട്ടോർ ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും* **(1999) 2 SCC 361 : [1999] 1 SCR 295;** *പൂനെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് കളക്ടറും മറ്റുള്ളവരും v. ഡായ് ഇച്ചി കർക്കാരിയ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും* **(1999) 7 SCC 448 : [1999] 1 Suppl. SCR 360;** *ബെർഗർ പെയിന്റ്സ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. ഇൻകം ടാക്സ് കമ്മീഷണർ* **2004 (266) ITR 99 - എന്നീ കേസുകൾ വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു.**
>
> *ലഖൻ പാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് v. ഐ.ടി.ഒ.* **(1986) 162 ITR 240 - കേസ് പരാമർശിച്ചു.**

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1999] 1 SCR 295	ഖണ്ഡിക 19	വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു
[1999] 1 Suppl. SCR 360	ഖണ്ഡിക 25	വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു
2004 (266) ITR 99	ഖണ്ഡിക 28	വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു
(1986) 162 ITR 240	ഖണ്ഡിക 28	പരാമർശിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 11923

2005-ലെ ഐ.ടി.എ. നമ്പർ 31-ലെ ന്യൂ ഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ 07.12.2017 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഒപ്പം

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-658-675

2018-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 11923

ഹാജരാകുന്ന കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ അരിജിത് പ്രസാദ്, എസ്. ഗണേഷ്, അഭിഭാഷകരായ എസ്.എ. ഹസീബ്, ദീക്ഷ റായ്, ശ്രീമതി അനിൽ കത്യാർ, ശ്രീമതി കവിതാ തഡാ, ശ്രീമതി ദേവിക ജെയിൻ, അനന്ത് മൻ എന്നിവർ.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ:

1. 2005-ലെ ആദായനികുതി അപ്പീൽ നമ്പർ 31 തീർപ്പാക്കികൊണ്ട് 07.12.2017 തീയതി ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തെയാണ് ഈ അപ്പീലുകളിലൂടെ നികുതിദായകൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. 2005 ലെ ഐ.ടി.എ. നമ്പർ 31, 1999-2000 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷവുമായും 2005-ലെ ഐ.ടി.എ. നമ്പർ 442, 2000-2001 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു, ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും സമാനമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നികുതിദായകന് എതിരായി ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും തീരുമാനിക്കുന്നതിന്, 1999-2000 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ 2018-ലെ സി.എ. നമ്പർ 11923-ലെ വസ്തുതകൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയാവും. ഈ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആദായനികുതി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു. നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസറും ആദായനികുതി (അപ്പീൽ) കമ്മീഷണറും അപ്പീൽവാദിയുടെ അവകാശവാദം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പീൽവാദി (ഇനി മുതൽ "നികുതിദായകൻ" എന്ന് വിളിക്കുന്നു) 1994-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കുന്ന ഓട്ടോമൊബൈലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1999-2000 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷമാണ് ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന നികുതിനിർണ്ണയ വർഷം. വിവിധ മാരുതി കാറുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിലും വിൽപ്പനയിലും കൂടാതെ വാഹനങ്ങളുടെ സ്പെയറുകളിലും ഘടകങ്ങളിലും വ്യാപാരം നടത്തുന്ന ഒരു കമ്പനിയാണ് നികുതിദായകൻ. വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും ഇത് കരസ്ഥമാക്കുന്നു. നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്കും നിവേശങ്ങൾക്കും നികുതിദായകൻ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിന്റെ ആനുകൂല്യവും നേടിയിരുന്നു. 1999-2000 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റായി 69,93,00,428/ രൂപ അവശേഷിച്ചു. റിട്ടേണിൽ, ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവ്

എന്ന നിലയിൽ കമ്പനിക്ക് കിഴിവ് ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു. അതുപോലെ, സെയിൽസ് ടാക്സ് റിക്കവബിൾ അക്കൗണ്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കമ്പനി വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം 3,08,88,171/- രൂപയുടെ കിഴിവ് അവകാശപ്പെട്ടു.

2. നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസർ 28.03.2002-ന് ഒരു നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പാസാക്കി. 69,93,00,428/- രൂപയുടെയും 3,08,99,171/- രൂപയുടെയും കിഴിവ് അവകാശവാദം നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസർ നിരസിച്ചു. നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവിൽ അസ്വസ്ഥനായ നികുതിദായകൻ ആദായനികുതി കമ്മീഷണർക്ക് മുമ്പാകെ അപ്പീൽ നൽകി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ട് ഇനങ്ങളുടെയും അനുമതി നിഷേധിച്ചതിനെ ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ അംഗീകരിച്ചു. ഐ.ടി.എ.ടി.-ക്ക് നൽകിയ അപ്പീലിനും ഇതേ വിധി നേരിടേണ്ടി വന്നു. ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എക്സൈസ് തീരുവയുടെ മുൻകൂർ പേയ്മെന്റ്, അത്തരം പേയ്മെന്റിന്റെ ബാധ്യത വരുത്താതെ തന്നെ, സെക്ഷൻ 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവല്ലെന്ന് ഐ.ടി.എ.ടി. അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 260 എ പ്രകാരം നികുതിദായകൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അനുമതി നിഷേധിക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യ നമ്പറുകൾ (ii), (iii) എന്നിവയ്ക്ക് ഹൈക്കോടതി റവന്യൂ വകുപ്പിന് അനുകൂലമായി ഉത്തരം നൽകി. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ അസ്വസ്ഥനായാണ് ഈ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

3. ഈ അപ്പീലിൽ വിഷയമായിരുന്ന റവന്യൂ വകുപ്പിന് അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി ഉത്തരം നൽകിയ ഹൈക്കോടതി തയ്യാറാക്കിയ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളായ ചോദ്യം നമ്പർ (ii), (iii) എന്നിവ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "(ii) 1999 മാർച്ച് 31 വരെ അതായത് പ്രസക്തമായ അക്കൗണ്ടിംഗ് വർഷത്തിന്റെ അവസാനം വരെ ഉപയോഗിക്കാതെ കിടന്ന എക്സൈസ് തീരുവയുടെ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റായ 69,93,00,428 രൂപ അനുവദിക്കാത്തത് നിലനിർത്തുന്നതിൽ ഐ.ടി.എ.ടി. നിയമലംഘനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?
>
> (iii) ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം, വിൽപ്പന നികുതി വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന അക്കൗണ്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽ 3,08,99,171/ രൂപയുടെ അനുവാദം നിഷേധിച്ചത് ശരിവയ്ക്കുന്നതിൽ ഐ.ടി.എ.ടി. നിയമലംഘനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?"

2020-2-658-675

4. അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിദായകന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ എസ്. ഗണേഷിന്റെയും റവന്യൂ വകുപ്പിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ അരിജിത് പ്രസാദിന്റെയും വാദം കോടതി കേട്ടു.

5. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും വിതരണക്കാർക്ക് എക്സൈസ് തീരുവയായി നികുതിദായകൻ നൽകുന്ന തുക സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിലെയും ചട്ടങ്ങളിലെയും വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ശ്രീ ഗണേഷ് സമർപ്പിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, നികുതിദായകൻ അതിന്റെ വിതരണക്കാർക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ പേയ്മെന്റുകൾ നടത്തുമ്പോൾ, അത്തരം പേയ്മെന്റുകളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് നികുതിദായകൻ നിർമ്മിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, പ്രസ്തുത പേയ്മെന്റുകൾ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം കിഴിവിന് അർഹതയുള്ള എക്സൈസ് തീരുവയുടെ പേയ്മെന്റുകളായി കണക്കാക്കണം. നികുതിദായകൻ നടത്തുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ പേയ്മെന്റുകൾ വെറും കരാർ പേയ്മെന്റുകളാണെന്നും എക്സൈസ് തീരുവ വഴിയുള്ള പേയ്മെന്റുകളല്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി വിധിച്ചു. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും അപ്പീൽവാദിയുടെ ഫാക്ടറിയിൽ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞയുടൻ, നിർമ്മാതാവ്-വിതരണക്കാരന്റെ ഇൻവോയ്സിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്കും നിവേശങ്ങൾക്കും അടച്ച എക്സൈസ് തീരുവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിദായകൻ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ലഭിക്കാൻ അർഹനാകുന്നു. 31.03.1999-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ബാലൻസിന് കിഴിവ് ലഭിക്കാൻ നികുതിദായകന് വ്യക്തമായ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു.

6. പകരമായി, വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ ഒന്നാം വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ചോദ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നികുതിദായകന് അനുകൂലമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് ശ്രീ ഗണേഷ് വാദിക്കുന്നത്. 31.03.1999-ലെ ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് 69.30 കോടി രൂപയായിരുന്നെങ്കിലും, മുഴുവൻ തുകയും 1999 ഏപ്രിലിൽ തന്നെ വിനിയോഗിച്ചു എന്നാണ് നികുതിദായകന്റെ എക്സൈസ് റിട്ടേണുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. തൽഫലമായി, വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ ഒന്നാം പരിമിതവ്യവസ്ഥ പ്രകാരം നികുതിദായകന് കിഴിവിന് അർഹതയുണ്ട്. തുക സർക്കാരിന് ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഒരു നികുതിദായകന് ഒരു തുകയുടെ കിഴിവ് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി-യുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും. നിലവിലെ കേസിൽ, അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ നിർമ്മാതാവ് തന്റെ ഫാക്ടറി

2020-2-658-675

ഗേറ്റിൽ നിന്ന് നികുതിദായകന് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി എക്സൈസ് തീരുവ ക്ലിയർ ചെയ്തപ്പോൾ, എക്സൈസ് തീരുവയുടെ മുഴുവൻ തുകയും സർക്കാരിന്റെ ഖജനാവിലേക്ക് അടച്ചു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി-യുടെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യത്തിന് പൂർണ്ണമായും വിധേയമായിരിക്കുന്നതിനാൽ നികുതിദായകൻ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ കിഴിവ് അനുവദിച്ചിരിക്കണം.

7. നികുതി, സെസ് മുതലായ കൂടിശ്ശികയായതും അടയ്ക്കേണ്ടതുമായ തുക നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവ് അനുവദനീയമാകൂ എന്നാണ് നികുതിദായകന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദങ്ങൾ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് റവന്യൂ വകുപ്പിലെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ അരിജിത് പ്രസാദ് വാദിക്കുന്നത്. നിലവിലെ കേസിൽ, നികുതിദായകൻ ഫാക്ടറി ഗേറ്റിൽ നിന്ന് പൂർത്തിയായ ഉൽപ്പന്നം നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതും നൽകേണ്ടതുമാകൂ, നികുതിദായകൻ വിതരണക്കാർക്ക് പണം നൽകുന്ന സമയത്ത്, എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതും നൽകേണ്ടതുമല്ല. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 57 എ മുതൽ റൂൾ 57 ഐ വരെയുള്ള ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം അത് നിർമ്മാതാവിന് അടച്ച തീരുവയ്ക്ക് നികുതിദായകന് അർഹതയുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. കൂടാതെ, അത് നിർമ്മിക്കുന്ന അന്തിമ ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ ചുമത്താവുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിന് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ഉപയോഗിക്കാൻ നികുതിദായകന് അവകാശമുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ബാധ്യത എക്സൈസ് തീരുവ ഇടക്കാവുന്ന വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണത്തിന് മാത്രമാണ്. നികുതിദായകൻ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ / നിവേശങ്ങളുടെ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല. എക്സൈസ് തീരുവയുടെ തുക മാത്രമാണ് നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് വാങ്ങുന്നയാളിലേക്ക് മാറിയത്, അത് അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയല്ല. വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ പരിമിത വ്യവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നികുതിദായകന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ സമർപ്പണത്തിന് മറുപടിയായി, പൂർത്തിയായ സാധനങ്ങൾ തുടർന്നുള്ള വർഷം നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത വഹിക്കുന്നു, അതിനാൽ, 31.03.1999 ന് നികുതിദായകൻ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്നും അതിനാൽ, ഈ വ്യവസ്ഥ നികുതിദായകനെ സഹായിക്കില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

8. കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അഭിജ്ഞരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

2020-2-658-675

9. ഈ അപ്പീലുകളിൽ കോടതി ഉത്തരം നൽകേണ്ട രണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവയാണ്:

"(i) 1999 മാർച്ച് 31 വരെ അതായത് പ്രസക്തമായ അക്കൗണ്ടിംഗ് വർഷത്തിന്റെ അവസാനം വരെ ഉപയോഗിക്കാതെ കിടന്ന എക്സൈസ് തീരുവയുടെ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റായ 69,93,00,428 രൂപ അനുവദിക്കാത്തത് നിലനിർത്തുന്നതിൽ ഐ.ടി.എ.ടി. നിയമലംഘനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

(ii) ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം, വിൽപ്പന നികുതി വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന അക്കൗണ്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽ 3,08,99,171/ രൂപയുടെ അനുവാദം നിഷേധിച്ചത് ശരിവയ്ക്കുന്നതിൽ ഐ.ടി.എ.ടി. നിയമലംഘനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?"

10. ആദ്യം തന്നെ, കിഴിവ് അവകാശപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വകുപ്പ് 43 ബി ഇപ്രകാരമാണ്:

"43 ബി. ചില കിഴിവുകൾ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിൽ മാത്രമായിരിക്കും.-

ഈ നിയമത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, താഴെപ്പറയുന്നവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ നിയമപ്രകാരം മറ്റുവിധത്തിൽ കിഴിവ് അനുവദനീയമാണ്—

(എ) നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം, നികുതിദായകൻ നികുതി, തീരുവ, സെസ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് എന്നിവയായി, അത് ഏത് പേരിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടാലും, അടയ്ക്കേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) ജീവനക്കാരുടെ ക്ഷേമത്തിനായുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ടിലേക്കോ വിരമിക്കൽ ഫണ്ടിലേക്കോ ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ടിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ഫണ്ടിലേക്കോ സംഭാവനയായി ഒരു തൊഴിലുടമ എന്ന നിലയിൽ നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(സി) വകുപ്പ് 36-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ലെ ഖണ്ഡം (ii)-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ഡി) ഏതെങ്കിലും പൊതു ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നോ സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷനിൽ നിന്നോ സംസ്ഥാന വ്യാവസായിക നിക്ഷേപ കോർപ്പറേഷനിൽ നിന്നോ ഉള്ള വായ്പയെയോ കടം വാങ്ങലിനെയോ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ

നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും അനുസൃതമായി, അത്തരം വായ്പയുടെയോ കടമെടുക്കലിന്റെയോ പലിശയായി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ഇ) ഒരു ഷെഡ്യൂൾഡ് ബാങ്കിൽ നിന്നോ [അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രാഥമിക കാർഷിക ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രാഥമിക സഹകരണ കാർഷിക ഗ്രാമവികസന ബാങ്ക് ഒഴികെയുള്ള ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിൽ നിന്നോ] ഉള്ള വായ്പയെയോ മുൻകൂറായി തുക നൽകുന്നതിനെയോ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും അനുസൃതമായി, അത്തരം വായ്പയുടെയോ മുൻകൂറായി നൽകിയ തുകയുടെയോ പലിശയായി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(എഫ്) ഒരു തൊഴിലുടമ എന്ന നിലയിൽ നികുതിദായകൻ തന്റെ ജീവനക്കാരന്റെ ക്രെഡിറ്റിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അവധിക്ക് പകരമായി നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ജി) റെയിൽവേ ആസ്തികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേയ്ക്ക് നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക

വകുപ്പ് 28-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയ മുൻ വർഷത്തെ വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മാത്രം (നികുതിദായകൻ പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതി അനുസരിച്ച് അത്തരം തുക നൽകേണ്ട ബാധ്യത മുൻ വർഷം പരിഗണിക്കാതെ) അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്:

എന്നാൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം അത്തരം തുക അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച, വകുപ്പ് 139 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ തന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാധകമായ നിശ്ചിത തീയതിയിലോ അതിനു മുമ്പോ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ബാധകമല്ല, കൂടാതെ അത്തരം തുക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവ് നികുതിദായകൻ അത്തരം റിട്ടേണിനൊപ്പം സമർപ്പിക്കുകയും വേണം. ..."

11. 31.03.1999-ൽ നികുതിദായകന്റെ ക്രെഡിറ്റിലേക്ക് ലഭിച്ച ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് 69,93,00,428/ രൂപയായിരുന്നു. നികുതിദായകന് വിതരണക്കാർ

2020-2-658-675

വിതരണം ചെയ്ത അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും എക്സൈസ് തീരുവ അടച്ചതിനാലും നികുതിദായകന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു, കൂടാതെ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും വിതരണം ചെയ്ത ഇൻവോയ്സുകളിൽ ഇത് പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിന് ബാധ്യസ്ഥനായ അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിദായകന് ഈ ക്രെഡിറ്റ് ഉപയോഗിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കുന്നില്ല. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ വ്യവസ്ഥ കോടതി വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് കീഴിലുള്ള കിഴിവ് അനുവദിക്കണമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു:

a. “"നികുതി, തീരുവ, സെസ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ്, അങ്ങനെ ഏത് പേരിലായാലും" എക്സൈസ് തീരുവയുടെ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് ഉണ്ടായിരിക്കണം;

b. അത്തരം പേയ്മെന്റ് "നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന് കീഴിലായിരിക്കണം";

c. അത്തരം തുകയുടെ പേയ്മെന്റ് നികുതിദായകൻ നടത്തിയിരിക്കണം;

d. നികുതിദായകൻ പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതി പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, നികുതിദായകൻ "തുക യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച" മുൻ വർഷത്തെ ആദായനികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ കിഴിവ് അനുവദിക്കും;

e. "നൽകേണ്ട അത്തരം ഏതെങ്കിലും തുക" എന്ന പ്രയോഗം, പ്രസക്തമായ നിയമപ്രകാരം ആ വർഷത്തിനുള്ളിൽ അത്തരം തുക അടയ്ക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, മുൻ വർഷത്തിൽ നികുതിദായകൻ ബാധ്യത വരുത്തിയ ഒരു തുകയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.”

12. വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം കിഴിവ് അനുവദിക്കുന്നതിന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സെക്ഷൻ 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും ഇവിടെ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

13. "നികുതി, തീരുവ, സെസ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് വഴി നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട ഏതൊരു തുകയും..." എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി(എ)-യിലെ നിർണായക വാക്കുകൾ.

2020-2-658-675

എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട തുകയായിരുന്നോ എന്ന് കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

14. എക്സൈസ് തീരുവ 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം പ്രകാരം ചുമത്തുകയും 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ പരാമർശിച്ച്, നികുതിദായകൻ ചട്ടം 2(3)-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നികുതിദായകനാണ്, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

> *"ചട്ടം 2(3). "നികുതിദായകൻ" എന്നാൽ നിർണ്ണയിച്ച തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും, കൂടാതെ എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ഏതെങ്കിലും നിർമ്മാതാവോ ഉത്പാദകനോ അല്ലെങ്കിൽ എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്ന വസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സ്വകാര്യ വെയർഹൗസിലെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വ്യക്തിയെയും ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു;"*

15. എക്സൈസ് ഇടക്കാവുന്ന വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണവും ഉൽപ്പാദനവുമാണ് നികുതി നൽകേണ്ട സംഗതി, കൂടാതെ അത്തരം വസ്തുക്കൾ ഫാക്ടറിയിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്ത തീയതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് തീരുവ അടയ്ക്കൽ. അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിച്ച അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ നിർമ്മാണം 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ എക്സൈസ് ഈടാക്കേണ്ട ഇനങ്ങളാണ്. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് എക്സൈസ് തീരുവ ഈടാക്കാവുന്നതാണ്. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ വിതരണക്കാരൻ അത്തരം വസ്തുക്കൾക്ക് അടച്ച എക്സൈസ് തീരുവ തന്റെ വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും. വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും വാങ്ങുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എക്സൈസ് തീരുവ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേക അക്കൗണ്ട് സൂക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദി അടച്ച അത്തരം എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റ്, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളുടെ ചട്ടം 57 എ മുതൽ 57 എഫ് വരെ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് നൽകണം. എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം അനുസരിച്ച് അത് നേടിയ എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റ് ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച വാഹനങ്ങളുടെ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് പൂർണ്ണമായും അവകാശമുണ്ട്. സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന്റെയും സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളുടെയും പദ്ധതി പ്രകാരം എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിട്ടില്ല. അപ്പീൽവാദി ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും നിവേശങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവിനാണ് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ

നിയമപരമായ ബാധ്യതയുള്ളത്. അപ്പീൽവാദി അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും നിവേശങ്ങളും വാങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളെയും നിവേശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച്, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നികുതിദായകനല്ല.

16. ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി(എ) പ്രകാരം , "നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഫീസ് വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഏതൊരു തുകയ്ക്കും" കിഴിവ് അനുവദനീയമാണ്. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി നേടിയ എക്സൈസ് ഡ്യൂട്ടി ക്രെഡിറ്റ് നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയല്ല. നികുതി, തീരുവ, സെസ്സ് എന്നിവ വഴി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട ഒരു തുക അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പദ്ധതി.

17. കൂടാതെ, നികുതിദായകൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ തുക അടച്ചാൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവുകൾ അനുവദിക്കൂ. ഈ കേസിൽ, വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാവുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റിൽ നിന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ തന്നെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിലെ ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ്, അപ്പീൽവാദി യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തുകയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. നികുതിദായകൻ നികുതി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വില നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക്/നിവേശങ്ങൾക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥൻ നികുതിദായകനാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ബാധ്യത നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് വാങ്ങുന്നയാളിലേക്ക് മാറിയത് എക്സൈസ് തീരുവയുടെ സംഭവം മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ അതിന്റെ ബാധ്യതയല്ല.

18. അങ്ങനെ, കോടതി എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിന് കീഴിലുള്ള ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള കിഴിവുകൾക്ക് യോഗ്യമല്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു.

19. ശ്രീ ഗണേഷ് **ഐഷർ മോട്ടോഴ്സ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും (1999) 2 SCC 361** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ ആശ്രയിക്കുകയും ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യം നികുതി അടച്ചതിന് തുല്യമാണെന്നും അതിനാൽ, അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയോ നിവേശങ്ങളുടെയോ നിർമ്മാതാവോ ഉത്പാദകനോ

നൽകുന്ന വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സിന്റെ ഭാഗമായ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിലൂടെ, അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പേയ്മെന്റ് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം കിഴിവിന് യോഗ്യതയുള്ള എക്സൈസ് തീരുവയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാമെന്ന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. **ഐഷർ മോട്ടോഴ്സ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും** എന്ന കേസിൽ, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 57 എഫ് അവതരിപ്പിച്ചതിലൂടെ പരിഷ്കരിച്ച സ്കീമിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് പരിഗണനയിലായിരുന്നു. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളിലെ വകുപ്പ് 57 എഫ് (4 എ) പ്രകാരം, നിർമ്മാതാക്കളുടെ പക്കൽ 16.03.1995-ന് ഉപയോഗിക്കാതെ കിടന്നിരുന്ന ക്രെഡിറ്റ് കാലഹരണപ്പെട്ടു. വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 2-ൽ ചട്ടം 57 എഫ്(4 എ) വേർതിരിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"2. പ്രസക്തമായ ചട്ടം ഇപ്രകാരമാണ്:

"57 എഫ്. (4A) ചട്ടം 57 എ-യുടെ ഉപചട്ടം (4) അല്ലെങ്കിൽ ഉപചട്ടം (1) ലും അതിനു കീഴിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനങ്ങളിലും എന്തുതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, 1985-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് താരിഫ് നിയമത്തിലെ (1986-ലെ 5) പട്ടികയിലെ തലക്കെട്ട് നമ്പർ 87.01-ൽ വരുന്ന ട്രാക്ടറുകളുടെ നിർമ്മാതാവിനോ തലക്കെട്ട് നമ്പർ 87.02, 87.04 എന്നിവയിൽ വരുന്ന മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾക്കോ [അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ട്രാക്ടറുകളുടെ ചേസിസ് അല്ലെങ്കിൽ തലക്കെട്ട് നമ്പർ 87.06 പ്രകാരം വരുന്ന മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ] 1995 മാർച്ച് 16-ാം തീയതി ഉപയോഗിക്കാതെ കിടക്കുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട തീരുവയുടെ ഏതെങ്കിലും ക്രെഡിറ്റ് കാലഹരണപ്പെടുകയും, വീട്ടുപയോഗത്തിനോ കയറ്റുമതിക്കോ വേണ്ടിയുള്ള ഏതെങ്കിലും എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന വസ്തുക്കളുടെ തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയുമില്ല:

എന്നാൽ, 1995 മാർച്ച് 16-ാം തീയതി സ്റ്റോക്കിലുള്ള നിവേശങ്ങളുടെയോ സ്റ്റോക്കിലുള്ള പൂർത്തിയായ ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവയുടെയോ കാര്യത്തിൽ, ഈ ഉപനിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റിന് ബാധകമല്ല."

21. അന്തിമ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ നിവേശങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ക്രെഡിറ്റ് അവകാശം ഏത് നിരക്കിലും പൂർണ്ണമായി മാറിയിട്ടുണ്ടെന്ന് 57 എഫ്(4 എ) പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി വീക്ഷിച്ചു. നേരത്തെയുള്ള പദ്ധതി ബാധകമാക്കിയ, ഇതിനകം തന്നെ നിലവിൽ വന്ന സാധനങ്ങൾക്ക്, അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പദ്ധതി

2020-2-658-675

ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. മുകളിലുള്ള വിധിന്യായത്തിന്റെ 5-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്:

> *"ലഭ്യമായ ചട്ടങ്ങളുടെ ബലത്തിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾ ചില പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതേ തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിച്ച ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ നികുതി അടച്ച സ്കീമിന് അനുസൃതമായി നടക്കണമെന്നും അത്തരമൊരു സാഹചര്യം മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, ഒരു സ്കീമിന്റെ ലഭ്യത പോലുള്ള ഒരു കക്ഷിക്ക് ലഭിച്ച അവകാശത്തെ ഇത് ബാധിക്കുകയും, പ്രത്യേകിച്ച്, ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥ, ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദായകർ നടത്തുമായിരുന്ന നിരവധി പ്രതിബദ്ധതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാവിയിലെ സാധനങ്ങളിൽ നികുതി ക്രമീകരിക്കുന്നതുവരെ അടച്ച നികുതി പോലെയാണെന്ന വസ്തുത അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പദ്ധതി, മുൻ പദ്ധതി ബാധകമാക്കിയിരുന്നതും നികുതിദായകർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയതുമായ സാധനങ്ങൾക്ക് ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ല. മുൻ പദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നികുതികൾ ക്രമീകരിക്കുകയും പേയ്മെന്റ് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്. പ്രസ്തുത ചട്ടം പ്രയോഗിക്കുന്ന ഏതൊരു രീതിയും രീതിയും നികുതിദായകരുടെ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കും."*

22. ഭാവിയിലെ സാധനങ്ങൾക്ക് നികുതി ക്രമീകരിക്കുന്നതുവരെ അടയ്ക്കുന്ന നികുതിക്ക് തുല്യമാണ് ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യം എന്നുള്ള മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഖണ്ഡികയിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളിലെ 57-എഫ്(4-എ)-യുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നടത്തിയത്.

23. അപ്പീൽവാദി അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ/നിവേശങ്ങൾ വാങ്ങുമ്പോൾ വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സിന്റെ ഘടകമായ എക്സൈസ് തീരുവ അപ്പീൽവാദി അടച്ചത് അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ/നിവേശങ്ങൾ എന്നിവയുടെ എക്സൈസ് തീരുവ അടച്ചതായി അർത്ഥമാക്കുന്നതിനായി മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല.

24. 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 57-എ മുതൽ 57-ഐ വരെയുള്ള നിയമപരമായ സ്കീമിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ, വിൽപ്പന ഇൻവോയ്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ഘടകം അടയ്ക്കുന്നതിലൂടെ, അപ്പീൽവാദിക്ക് ക്രെഡിറ്റ് എന്ന നിലയിൽ ആനുകൂല്യം നൽകുന്നു.

അതിനാൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായം, ഈ കേസിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല.

25. **പൂനെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് കളക്ടറും മറ്റുള്ളവരും v. ഡായ് ഇച്ചി കർക്കാരിയ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും, (1999) 7 SCC 448** കേസിലെ വിധിന്യായത്തിലാണ് ശ്രീ ഗണേഷ് അടുത്തതായി ആശ്രയിക്കുന്നത്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിൽ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ നികുതിനിർണ്ണയം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന 1944-ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 4 പരിഗണിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ചട്ടം 57-എ(1), ചട്ടം 57-എഫ്(1) എന്നിവ പരാമർശിച്ച്, ഖണ്ഡിക 18, 19, 20 എന്നിവയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

> *"18. ആവശ്യമായ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയും അതിനുള്ള ഒരു അംഗീകാരം നേടുകയും ചെയ്യുന്ന ഉടൻ ഒരു നിർമ്മാതാവ് എക്സൈസ് ചെയ്യാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ട അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക് അടച്ച എക്സൈസ് തീരുവയ്ക്ക് ക്രെഡിറ്റ് നേടുന്നുവെന്ന് ഈ കോടതി ഈ നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനുശേഷമുള്ള ഏത് സമയത്തും, എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുമ്പോൾ ഈ ക്രെഡിറ്റ് ഉപയോഗിക്കാൻ അതിന് അവകാശമുണ്ട്...*
>
> *19. അതിനാൽ, ഐഷർ മോട്ടോഴ്സ് ലിമിറ്റഡ് vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്ന കേസിൽ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീം പ്രകാരമുള്ള ക്രെഡിറ്റ് നികുതി അടച്ചതിന് തുല്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു.*
>
> *20. ഇത് മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, നികുതിനിർണ്ണയ ചട്ടങ്ങളുടെ ചട്ടം 6-നോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4(1)(ബി)-യുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി, അസംസ്കൃത വസ്തുവിന് നൽകുന്ന എക്സൈസ് തീരുവ എക്സൈസ് ചെയ്യാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ വിലയുടെ ഭാഗമായിരിക്കണമോ എന്ന് കോടതി ഇപ്പോൾ നിർണ്ണയിക്കണം."*

26. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ചട്ടങ്ങളുടെ ചട്ടം 6-നോടൊപ്പം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4(1)(ബി) അനുസരിച്ച് എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എക്സൈസ് ചെയ്യാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ വില നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ, എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. സ്കീമിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ എക്സൈസ് തീരുവ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിൽ ഉത്തരം

നൽകിയ ചോദ്യം ഈ കേസിൽ ഉയർന്നുവന്ന ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.

27. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കേസിൽ ഈ കോടതി, അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്ക് അടച്ച എക്സൈസ് തീരുവയുടെ ക്രെഡിറ്റ് എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുമ്പോൾ ഏത് സമയത്തും ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എക്സൈസ് ഈടാക്കാവുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്ന സമയത്താണ് അതായത് അപ്പീൽവാദി അത് നിർമ്മിച്ച വാഹനത്തിന് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ട സമയത്താണ് അത്തരം ക്രെഡിറ്റിന്റെ ഉപയോഗം.

28. **ബെർഗർ പെയിന്റ്സ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് vs. ഇൻകം ടാക്സ് കമ്മീഷണർ, 2004 (266) ITR 99** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി ന്യായവും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ, ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം, മുൻ വർഷങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തീരുവകളായതിനാൽ മുഴുവൻ തുകയും കിഴിവ് ചെയ്യാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് നികുതിദായകരായ കമ്പനി, അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വർഷത്തിൽ, കസ്റ്റംസ്, എക്സൈസ് തീരുവ ഇനത്തിൽ അപ്പീൽവാദി 5,85,87,181/- രൂപ ചെലവഴിച്ചു, ഇത് കമ്പനിയുടെ മുൻ വർഷത്തെ ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ഡെബിറ്റ് ചെയ്ത തീരുവയായിരുന്നു. നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട വർഷത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തീരുവകളായതിനാൽ 5,85,87,181/ രൂപ മുഴുവൻ കുറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്ന കമ്പനിയുടെ അവകാശവാദം അംഗീകരിച്ചു. നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസർ കിഴിവ് അവകാശവാദം തെറ്റായി അനുവദിച്ചുവെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 263 പ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. **ലഖൻ പാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് vs. ഐ.ടി.ഒ. (1986) 162 ITR 240** കേസിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസർ തെറ്റായി ആശ്രയിച്ചുവെന്ന് കമ്മീഷണറും ഐടിഎടിയും വിധിച്ചു. ഐടിഎടി ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് ഒരു ചോദ്യം റഫർ ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുകയും അതിനെതിരെ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

> "... 1984-85 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെ നികുതിനിർണ്ണയ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ, 1984-85 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിന് മുമ്പുള്ള പ്രസക്തമായ വർഷത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച തീരുവയായ 5,85,87,181 രൂപ മുഴുവൻ കുറയ്ക്കാൻ

2020-2-658-675

അവകാശമുണ്ടെന്ന അപ്പീൽവാദിയായ നികുതികാദായകന്റെ അവകാശവാദം ആദായനികുതി ഇൻസ്പെക്ടിംഗ് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ അനുവദിച്ചു. മുൻ വർഷം അടച്ച കസ്റ്റംസ്, എക്സൈസ് തീരുവയിൽ നിന്ന് 98,25,833 രൂപ കിഴിവ് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവാദം ആദായനികുതി ഓഫീസർ തെറ്റായി അനുവദിച്ചുവെന്നും എന്നാൽ വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം സാധനങ്ങളുടെ ക്ലോസിംഗ് സ്റ്റോക്കിൽ ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്തുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 263 പ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. ലഖൻപാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് vs. ഐ.ടി.ഒ. [1986] 162 ITR 240 [ഇനി മുതൽ "ലഖൻപാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡിന്റെ കേസ്" എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു] എന്ന കേസിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെയാണ് നികുതിദായകൻ ആശ്രയിച്ചത്. ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്നും അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 263 പ്രകാരം നികുതിദായകന്റെ അവക്ഷവാദം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ട്രൈബ്യൂണലിന് നൽകിയ അപ്പീലിൽ, ലഖൻപാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് 1986] 162 ITR 240 കേസിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് ട്രൈബ്യൂണൽ വിധിക്കുകയും ആദായനികുതി കമ്മീഷണറുടെ ഉത്തരവ് ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയായ-നികുതിദായകന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 256(1) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ, ട്രൈബ്യൂണൽ, മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ഹൈക്കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിനായി ഇനിപ്പറയുന്ന നിയമ ചോദ്യം റഫർ ചെയ്തു ([2002] 253 IT 738, 739 കാണുക):

> “കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ തീരുവകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ക്ലോസിംഗ് സ്റ്റോക്കിന്റെ മൂല്യം ഉപയോഗിച്ച് ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടിൽ ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുന്നത് ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടിലേക്കുള്ള ഡെബിറ്റ് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്റെ ഫലമുണ്ടാക്കിയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അക്കൗണ്ടിങ് വർഷത്തിൽ അടച്ചതും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടിൽ ഡെബിറ്റ് ചെയ്തതുമായ 98,25,833 രൂപയുടെ എക്സൈസ്, കസ്റ്റംസ് തീരുവ കിഴിവ് സംബന്ധിച്ച നികുതിദായകന്റെ അവകാശവാദം നിരസിക്കുന്നതിൽ ട്രൈബ്യൂണൽ നിയമപരമായി ശരിയാണോ?”

1993-ലെ ITR നമ്പർ 213-ൽ ([2002] 253 ITR 738 കാണുക) 2001 സെപ്റ്റംബർ 24-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി പരാമർശിച്ച ചോദ്യത്തിന് റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായും നികുതിദായകന് എതിരായും ഉത്തരം നൽകി."

29. **ബെർഗർ പെയിന്റ്സ് ലിമിറ്റഡ്** (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി നികുതിനിർണ്ണയ ഓഫീസറുടെ വീക്ഷണം ശരിവയ്ക്കുകയും നികുതിദായകന് അനുകൂലമായി പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ലഖൻ പാൽ നാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് കേസിന്റെ വിധിന്യായത്തെ ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ തെറ്റായി വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു.

30. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിൽ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, 5,85,87,181/- രൂപയുടെ മുഴുവൻ തുകയും പ്രസക്തമായ മുൻ വർഷത്തെ യഥാർത്ഥ തീരുവകളാണെന്നായിരുന്നു നികുതിദായകന്റെ അവകാശവാദം. മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിനുള്ള കേസല്ല, അതിനാൽ, ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രസ്തുത കേസ് അനുവദിക്കാനാവില്ല.

31. ഇനി രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, അതായത് വിൽപ്പന നികുതി വീണ്ടെടുക്കാവുന്ന തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 3,08,79,171/ രൂപ അനുവദിക്കാത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിന്റെ 52-ാം ഖണ്ഡികയിൽ മുകളിലെ റഫറൻസിലെ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു:

> *"52. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെയും കാറുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടറുകളുടെയും വാങ്ങലിന് നികുതിദായകർ വിൽപ്പന നികുതി അടയ്ക്കുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുതകൾ. അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളുടെ വിലയുടെ ഭാഗമായാണ് വിൽപ്പന നികുതി അടയ്ക്കുന്നതെങ്കിലും, നികുതിദായകൻ വിൽപ്പന നികുതിയുടെ ആകെത്തുക വാങ്ങലുകളിൽ നിന്ന് ഡെബിറ്റ് ചെയ്യുന്നു; അടച്ച വിൽപ്പന നികുതി 'സെയിൽസ്-ടാക്സ് റിക്കവബിൾ അക്കൗണ്ട്' എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ഡെബിറ്റ് ചെയ്യുന്നു. 1973 ലെ ഹരിയാന ജനറൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് നിയമം പ്രകാരം, നികുതിദായകന് പൂർത്തിയാക്കിയ സാധനങ്ങളുടെ അതായത് കാറുകളുടെ വിൽപ്പനയുടെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് അത്തരം വിൽപ്പന നികുതി*

2020-2-658-675

ഒഴിവാക്കാം. സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അത്തരം വിൽപ്പനയുടെ നികുതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യപ്പെടും."

32. ഒന്നാം നമ്പർ ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ചയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി റവന്യൂ വകുപ്പിന് അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചോദ്യത്തിന് ശരിയായി ഉത്തരം നൽകി. അപ്പീൽവാദി അടച്ച വിൽപ്പന നികുതി 'സെയിൽസ് ടാക്സ് റിക്കവബിൾ അക്കൗണ്ട്' എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ഡെബിറ്റ് ചെയ്തു. പൂർത്തിയാക്കിയ സാധനങ്ങളുടെ അതായത് വാഹനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിലെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് നികുതിദായകന് വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. മുകളിലുള്ള ചോദ്യത്തിന് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരം നൽകിയതിൽ ഈ കോടതി ഒരു പോരായ്മയും കാണുന്നില്ല.

33. ശ്രീ ഗണേഷ് മുന്നോട്ടുവച്ച അടുത്ത സബ്മിഷൻ വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ ആദ്യ പരിമിത വ്യവസ്ഥയിലാണ്. ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള റിട്ടേൺ 30.09.1999-ന് മുമ്പ് സമർപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് വാസ്തവത്തിൽ 30.04.1999 ഓടെ പൂർണ്ണമായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉപയോഗിക്കാത്ത ക്രെഡിറ്റ് നിർമ്മിച്ച വാഹനങ്ങളുടെ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ, പ്രസ്തുത തുക വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം അനുവദനീയമായ കിഴിവായി അനുവദിച്ചിരിക്കണമെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

34. തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ തന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാധകമായ തീയതിയിലോ അതിനു മുമ്പോ അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സെക്ഷനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ബാധകമല്ലെന്ന് വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ പരിമിത വ്യവസ്ഥ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. "അത്തരം തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച്" എന്നതാണ് വകുപ്പ് 43 ബി-യിലെ വ്യവസ്ഥയിലെ നിർണായക വാക്കുകൾ. ഒരു തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടായിട്ടും പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് അടുത്ത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ അത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം ഈ പരിമിത വ്യവസ്ഥ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ, വാഹനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് അത്തരം എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കുന്നതിനെതിരെ ക്രമീകരിക്കാമായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ചോദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വർഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാത്ത എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റ് ക്രമീകരിക്കാൻ ഒരു ബാധ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ കേസിൽ, തുടർന്നുള്ള

2020-2-658-675

വർഷം, അതായത് 01.04.1999 മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന വർഷം, പൂർത്തിയായ സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത വഹിക്കുന്നു. കൂടാതെ, നികുതിദായകൻ കൂടുതൽ എക്സൈസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്ന തീയതിയായ 31.03.1999-ലെ ഉപയോഗശൂന്യമായ എം.ഒ.ഡി.വി.എ.ടി. ക്രെഡിറ്റിനെക്കുറിച്ചാണ് കോടതിക്ക് ആശങ്കയുള്ളത്. അതിനാൽ, ഇത് അപ്പീൽവാദിക്ക് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പരിമിത വ്യവസ്ഥയുടെ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കേസല്ല. വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരമുള്ള പരിമിത വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രീ ഗണേഷിന്റെ സമർപ്പണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല.

35. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചർച്ചകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നികുതിദായകനെതിരായും റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായും ഹൈക്കോടതി രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായി ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. തൽഫലമായി, അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളയുന്നു.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ